

AFC lijkt titel nog te verspelen

Hoofdklasser verkwanselt eerste plaats in hoofdklasse A en moet in topper tegen Hilversum op zoek naar eerherstel

WESLEY MEIJER

AMSTERDAM – Hoofdklasser AFC is door haast traditioneel puntenverlies na de winterstop de koppositie in de hoofdklasse kwijt. Morgen wacht de nieuwe ranglijstaanvoerder Hilversum.

AFC verloor donderdagavond met 1-0 bij Argon, nadat zondag thuis ADO'20 al te sterk was voor de Amsterdammers (3-1). Slechts het gelijkspel bij Haaglandia (1-1) leverde na de winterstop een punt op.

Door het vele puntenverlies is AFC de ruime voorsprong waarmee het de winterstop inging kwijtgeraakt. Hilversum voert nu de ranglijst aan. Trainer Cor ten Bosch weigert van een crisis te spreken. "Wegwezen. Wij blijven tot het einde meedoen."

Toch is het niet de eerste keer dat AFC kansen op zijn eerste kampioenschap in de hoofdklasse ooit, eigenhandig verkleint. Vorig seizoen was AFC in december nog tweede, begon de tweede seizoenshelft met twee zeges en twee keer een gelijkspel, maar daarna gingen drie van de vier duels verloren. AFC eindigde toen vijfde. Ook twee seizoenen geleden verging het de club zo.

Ten Bosch gelooft niet in een zogenaamde traditionele postwinterdip: "Iedereen heeft het moeilijk na de winterstop. We hebben nog nooit zo hard getraind als nu. Je verliest een keer, blijkbaar gaan mensen meteen naar oorzaken zoeken."

Het afhaken in de titelrace vorig seizoen in april volgde op het faillissement van Türkiyemspor in fe-

bruari, waardoor AFC zes punten kwijtraakte. Nu lijken de vele afge-lastingen ten grondslag te liggen aan het dure puntenverlies.

Ten Bosch: "Het gebrek aan ritme breekt ons op. We hebben nog moeite met automatiseren te vinden." Ook kreeg AFC in alle drie de wedstrijden na de winteronderbreking al binnen tien minuten een tegen-doelpunt te verwerken. Vaak gebeurde dat na individuele fouten.

"Sommige jongens zijn nog niet in goede doen. Misschien komt dat juist omdat we steeds achter komen. Daarna gaan we te geforceerd aanvallen, met hoge ballen, en dat spelletje ligt ons niet," zegt Ten Bosch.

Voor FC Hilversum lijkt er geen beter moment om AFC te treffen. Dat

ziet trainer Karel Bonsink van Hilversum anders. "Of ze zijn inderdaad totaal uit vorm, of ze doen er nog meer aan om de slechte vorm van de laatste weken weg te spelen."

De sfeer bij beide teams is tegenovergesteld. Terwijl AFC kwakkel,

'Ik denk dat wij een van de beste ploegen in deze klasse hebben'

won Hilversum de laatste vijf wedstrijden. Bonsink: "Er is vertrouwen en plezier. Wij zitten in een flow, zij hebben nu een periode dat het stukt." Maar dat is volgens Bonsink

geen garantie voor winst van zijn ploeg. "Het kan alle kanten op. Je kunt er geen exacte wijsheid op nahouden."

Een denkwijze die AFC-aanvoerder Said Moumane graag deelt. "Ik heb er vertrouwen in. Wij moeten zondag gewoon ons eigen spel spelen en keihard werken. Als we het dan rechtzetten, is alles weer anders."

Ook als AFC weer verliest, is er volgens Ten Bosch nog niets aan de hand. "Ik ben een optimistisch mens. Ik sla ons hoger aan dan Hilversum, dus ik verwacht dat wij gaan winnen. Maar mochten we verliezen, dan zijn we nog niet afgeschreven voor het kampioenschap. Ik denk dat wij een van de beste ploegen in deze klasse hebben."

pronkstukken hockeyclub pinoké

Het kraakt, het ruikt, het leeft

Het Parool struint door de schatkamer van de Amsterdamse sport en stuit op wonderlijke verhalen.

STEVEN VAN DER GAAG

‘Iedereen vraagt: Gaat het je niet aan het hart?’ zegt Edward James. “Natuurlijk gaat het me aan het hart.”

Voor hem op tafel heeft Pinoké-voorzitter Wouter van Balen de tekening van het nieuwe clubhuis uitgespreid. Geestdriftig vertelt de voorzitter over de mogelijkheden van het gebouw. “Hier komt een ruimte voor naschoolse kinderopvang.” James kijkt van het papier naar buiten. Achter traag dalende regendruppels op het raam ziet hij de contouren van de moderne tijd verrijzen. “Goed werk, Wouter.”

Het begon op een bierviltje. Pinoké hockeide rond 1970 al dertig jaar in het Amsterdamse Bos, maar moest verhuizen naar een sportcomplex aan de Kalfjeslaan. “Dat willen we helemaal niet,” vertelde de toenmalige voorzitter Toon Bovenlander aan een speler van hockeyclub Voordaan, ene Claus-huis. Deze deed zaken in Noorwegen en zei: “Als jullie een stukje grond hebben, dan kan ik daarop in enkele maanden een Noors houten clubhuis zetten.” Op een bierviltje tekende Claushuis vervolgens de hoofdlijnen van het gebouw.

Dat bierviltje is er helaas niet meer, maar de anekdote leeft voort in het jubileumboek *Neuzen in 75 jaar* van Dolf van den Bos. Bestuurslid Edward James maakte de planvorming en bouw van dichtbij mee. “Als je iets in dit bos wilt doen,

krijg je te maken met de gemeente Amsterdam, de gemeente Amstelveen en het management van het Amsterdamse Bos.” Via een samenwerkingsverband met de cricketclub ACC stelde Pinoké allereerst zijn plek in het bos veilig. De crickets zouden het clubhuis in de zomermaanden gaan gebruiken.

De keuze voor hout was voorbestemd. Pinoké is tenslotte voortgekomen uit een fusie tussen de verenigingen O.K. én Pinokkio. De houten hoofdpersoon uit Carlo Collo-



Wouter van Balen (l) en Edward James voor het unieke clubhuis. FOTO MARCELISRAEL

di's boek siert nog altijd het logo. “Vreemd genoeg wilden de gemeenten dezelfde betonnen bunker als bij de burens van hockeyclub Amsterdam,” zegt James. “Terwijl je bij een bos toch eerder aan hout denkt.”

Veertig jaar na dato geeft hij toe,

'Hij droeg alleen een bijl om af en toe een stuk hout op maat te hakken'

dat er is gesjoemeld om het plan er door te krijgen. Op een gegeven moment waren twee tekeningen in omloop: één voor de gemeente Amsterdam en één voor de gemeente Am-

stelveen. “Als de ambtenaar uit Amsterdam kwam, pakten we de ene tekening erbij en vice versa.” Sjoemelen vindt hij een groot woord. “Het was voor een goede zaak.”

Vlak voor de zomer van 1971 meerde in de haven een boot aan met een bouwpakket uit Noorwegen. James: “Het clubhuis was daar in elkaar gezet, uit elkaar gehaald en verscheept. Elke balk was genummerd.” De Noren stuurden ook een timmerman om de Nederlandse aannemer bij de bouw te begeleiden. “Adolf mit der Ax,” lacht James. “Hij droeg alleen een bijl bij zich om af en toe een stuk hout op maat te hakken.”

Vele leden van Pinoké en ACC werkten in die zomermaanden mee aan de bouw van hun honk, com-



pleet met grasdak. Het resultaat is het meest gefotografeerde clubhuis in de hockeywereld. De vloer is van steen, maar verder ben je omgeven door die onmiskenbare houtgeur. Het kraakt, het ruikt, het leeft.

Ontelbare keren zal in een verhaal over Pinoké een Zwitserse alpenweide zijn aangehaald. Of een huis bij een Noors fjord. Dat is ook het mooie aan het bouwwerk: het geeft je het gevoel in het buitenland te

bivakkeren. En toch was nieuwbouw onontkoombaar.

Van Balen: “In 1971 telde de club vierhonderd leden. Nu zijn het er ruim tweeduizend. Het paste eenvoudigweg niet meer.” James weet het. Iedereen binnen Pinoké weet het. Maar menig lid zal straks bij de opening van het nieuwe honk even over zijn schouder kijken en denken: We krijgen een schitterend clubhuis, maar we hadden iets unieks.”